

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สุนทรียแห่งความเหงา
APPLICATION OF LONELINESS

นางสาวสำลี สายกระสุน
MS.SUMLEE SAIKRASOON

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71533
วัน,เดือน,ปี..... 27 พ.ค. 2550

b. 11751113
i. ....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

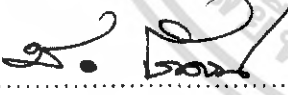
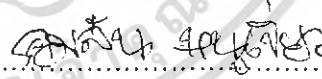
..........ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

..........กรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)   ....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

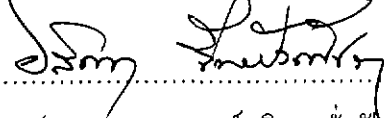
..........กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มัลลิกา มั่งกรวงษ์)   ....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

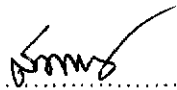
..........กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)   ....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ ภูเขาชีวะ)   ....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

..........กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)   ....กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

..........กรรมการ
(อาจารย์ศรินิษฐ์ ตีรุจิเจริญ)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันทังพีซ)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข) ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์   ศูนย์แห่งความเหงา
APPLICATION OF LONELINESS
ชื่อ   นางสาวสำลี สายกระสุน
รหัสนักศึกษา   45020187
สาขาวิชา   ภาพพิมพ์
ภาควิชา   วิจิตรศิลป์
คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา   2548
อาจารย์ที่ปรึกษา   รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ ศูนย์แห่งความเหงา ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนให้เห็นถึง อารมณ์ และ ความรู้สึกของความเหงาที่ผ่านเข้ามา ซึ่งสามารถยิ้มและมีความสุขไปกับมัน

ชีวิตคนเราบางทีก็ต้องการความเหงาบ้างการที่ต้องอยู่คนเดียวเป็นการท้าทายการดำรงชีวิต อยู่ของคนเราอย่างมากทีเดียว คุณอาจพบตัวเองอยู่ท่ามกลางฝูงชนมากมายที่รายล้อมตัวคุณอยู่ แต่ ตนเองกลับรู้สึกที่กำลังอยู่อย่าง โดดเดี่ยวท่ามกลางความวุ่นวายสับสนและอึดอัด นั่นเองคุณกลับ มองเห็นตัวเองยืนหลบมุมอยู่กับความเหงา คุณเคยรู้สึกอย่างนั้นบ้างไหม ถ้าคุณตอบว่าเคย บอกได้ เลยว่าคุณไม่ใช่คนเดียวและคนแรกที่เป็นแบบนี้หรอก ใครๆก็เป็นกัน มันเป็นโรคที่ไม่ติดต่อแต่ ระบาดหนักไม่มีทางรักษาแต่หายได้เอง

แต่ถ้าตอบว่าไม่เคยรู้สึกอย่างนั้น คุณก็ต้องเป็นคนที่มีโชคดีมาก แต่ถ้าวันหนึ่งคุณ โชคร้ายด้วย พายุฤดูหนาวพัดผ่านมาหาโดยมีอากาศหนาว คุณก็ไม่เห็นต้องกลัวเพราะความเหงาเป็นเรื่องที่ธรรมดา

ในความเหงานั้นแม้มีความหม่นเศร้า หรือความรู้สึกอ้างว้างว่างเปล่าปะปนอยู่บ้าง แต่ก็ยังมี มุมงดงามของความรู้สึกบางอย่างแฝงอยู่

ถ้าเปรียบความเหงาเป็นความรู้สึกที่ถูกระบาย แม้จะเป็นสีหม่นๆแต่ภายในสีหม่นนั้นก็ยังมี สีฟ้า สีชมพู สีเหลือง สีม่วง สีแดง สีขาว สีเทา ฯลฯ เจืออยู่เต็มไปหมด

ถ้าช่วงเวลานี้คุณมีความรู้สึกเหงาขึ้นมาโดยหาสาเหตุไม่เจอ คุณจงยอมรับเสียเถอะว่าคุณกำลังมีความรู้สึกบางอย่าง ซึ่งความเหงานี้ไม่ได้เข้ามาทำร้ายอะไรคุณหรอก แต่มันเข้ามาเพื่อทำให้รสชาติอีกรสชาติหนึ่งหวานไหม? ก็ไม่หวาน ขมไหม? อาจจะขมนิดหน่อย แต่รวมๆแล้วก็ทำให้ชีวิตคุณไม่ราบเรียบจนเกินไป เพราะฉะนั้นอย่าซึ่มเศร้าไปกับความเหงาที่ผ่านเข้ามาเลย ยิ้มและมีความสุขไปกับมันดีกว่า ความเหงาส่งอะไรทิ้งไว้ให้เราอีกตั้งมากมาย โดยเฉพาะการได้รู้จักกับตนเอง อารมณ์ความเหงาไม่ใช่อารมณ์ที่น่ากลัว และไม่ใช่สิ่งที่เราพยายามวิ่งหนี การแก้ไขความรู้สึกเจ็บปวดในความเหงาสามารถแก้ไขได้ด้วยการอยู่กับมันอย่างมีความสุข และเหงาให้เต็มที่ ที่สำคัญแม้ความเหงาจะทำให้รู้สึกอ่อนไหวกับอะไรได้ง่ายๆ เราก็ต้องหัดควบคุมความอ่อนไหวนั้นไม่ให้เกินเลยไปจนขาดสติ เพราะความอ่อนไหวจะสวยงามได้ก็ต่อเมื่อมันมาพร้อมกับความอ่อนโยนไม่ใช่การทำร้ายใครต่อใคร¹

1. สุพัชฌาย์, หนังสือของความรักฉบับเหงาๆ, กรุงเทพฯ, 2548, หน้า 87.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดาที่ให้กำเนิด คุณอาจารย์ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณมารดาของข้าพเจ้าที่ให้การส่งเสริมค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนจนจบการศึกษารวมทั้งเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมดุขที่ให้ความรู้แนะนำการเขียนศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้แก่ข้าพเจ้าให้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี ตลอดจนเข้าใจในตัวของคุณข้าพเจ้าและให้คำปรึกษาต่างๆอีกมากมาย และสุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีแก่ข้าพเจ้ามา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวสำลี สายกระสุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว	4
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ	5
อิทธิพลที่ได้รับมาสู่ผลงาน	8
อิทธิพลจากศิลปะเซอร์เรียลลิสม์	8
แนวความคิด	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	11
การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล	11
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	14
ขบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	25
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	30
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	30
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลปะ	37
บทที่ 5 บทสรุป	41
บรรณานุกรม	42
ผลงานศิลปะ	43
ประวัติผู้เขียน	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา แล่งต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ผลงานของ Andrew Wyeth	6-7
2. ผลงานศิลปะเซอร์เรียลลิสต์	9
3. ภาพของต้นแวนแแก้ว	12
4. ภาพบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกถึงความเหงา	12-13
5. ภาพประกอบภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	14-23
6. ภาพตัวอย่างอุปกรณ์บางชิ้น	25
7. ภาพการลอกลายบนกระดาษใบ	26
8. ภาพขั้นตอนการปฏิบัติงาน	27
9. ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	31-36
10. ภาพวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลปะ	37-38
11. ภาพผลงานศิลปะ	44-49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์แต่ละพันธุมีทัศนคติที่เกี่ยวกับความงามที่แตกต่างกันออกไปด้วยเหตุผลที่มาจากสภาพภูมิศาสตร์ ซึ่งน่าจะเป็นเงื่อนไขที่สำคัญเป็นสิ่งที่น่าจะทำให้เป็นความสามารถโดยตรงของมนุษย์ที่รู้จักปรับเปลี่ยนตัวเองจากการเรียนรู้ และเปรียบเทียบสิ่งต่างๆหลังจากได้รับประสบการณ์มาแล้วเหล่านั้นนำมาพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ ในที่สุด มนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์จะมีลักษณะเฉพาะของตนเองที่สืบทอดกันมาจากชนรุ่นก่อนจนถึงชนรุ่นหลังบนบรรทัดฐานเดียวกันเหล่านั้นจึงกลายเป็นความพอใจเฉพาะกลุ่มเฉพาะสังคมซ้ำยังไม่ถือว่าเป็นลักษณะที่เป็นสากล แต่ต่อมาเมื่อมนุษย์มีการเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันมากขึ้น การแลกเปลี่ยนความเชื่อและวัฒนธรรมก็ตามมา จนปัจจุบันนี้เกือบจะเรียกได้ว่ามนุษย์มีทัศนคติต่อความงามที่คล้ายคลึงกันจนสามารถนำมาตั้งเป็นกติกาคัดสินความงามได้ในระดับหนึ่ง

นอกจากนี้การศึกษาบางส่วนทำให้มนุษย์มีความรู้สึกนึกคิดที่คล้ายคลึงกันมากขึ้นไปอีก ทั้งนี้เพราะการศึกษานั้นทำให้มนุษย์มุ่งสร้างสรรค์สิ่งต่างๆไปยังจุดเดียวกัน และต่างก็ไขว่คว้าเงื่อนไขอะไรหลายๆอย่างซึ่งเป็นสิ่งใกล้เคียงกัน ฉะนั้นอะไรก็ตามที่เป็นความพอใจของคนกลุ่มหนึ่ง หรือบุคคลใดแล้วสิ่งนั้นย่อมสามารถกลายเป็นความพอใจของผู้คนทั่วไปได้ ความพอใจจึงเท่ากับทัศนคติหนึ่งในแง่ แต่อย่างไรก็ดีดีกว่ากันอย่างไรก็ดีไหน ไม่อาจตัดสินได้ เพราะคำว่า good นั้นอาจเหมาะสมกับคนอีกกลุ่มหนึ่ง แต่กับคนอีกกลุ่มหนึ่งอาจไม่เหมาะสม มนุษย์ที่เสพเพลงคลาสสิกในเวลาเดียวกันก็ถูกเพลงลูกทุ่ง อย่างนี้แล้วจิตใจหรือรสนิยมไม่ได้สูงส่งกว่ารสนิยมหรือความเชื่อของกลุ่มคนกลุ่มอื่นแต่ประการใด²

มนุษย์กับความพอใจในความงามหรือในอารมณ์ความรู้สึกนั้นจากเรื่องของความแล้วมนุษย์ไม่จำกัดอยู่เฉพาะรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์หรือความรู้สึกเป็นความงามได้ด้วยเช่นเดียวกัน คนที่มีความสุขใบบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสย่อมแสดงให้เห็นว่าภายในจิตปราศจากความขัดแย้ง เกิดความกลมกลืนเข้ามาแทน หากจะถามว่ากลมกลืนกับอะไร คำตอบก็คือกับร่างกายและจิตใจปรากฏอยู่ อย่างนี้เป็นความงามที่เกิดขึ้นในดวงจิต มนุษย์ตามทัศนคตินี้นิยมความงามที่ไร้รูปและลครูป เช่น ชอบฟังเพลงที่ไม่มีเนื้อร้อง ชอบศิลปะที่มีลักษณะเป็นแอบสแตรค (Abstracts) ชอบดูนาฏลีลาเหล่านี้ เป็นต้น และก็เช่นเดียวกัน ความรู้สึกของความสมบูรณ์ซึ่งความงามนั้นก็สามารรถเกิดขึ้นกับจิตสำนึกของผู้คนเหล่านั้นได้เช่นเดียวกันกับผู้ที่นิยมศิลปะที่เต็มรูปแบบ การเข้าถึงความงามขึ้นอยู่กับบุคลิก

2. อารี สุทธิพันธุ์, ประสบการณ์สุนทรียะ, กรุงเทพฯ, 2533, หน้า 48.

เฉพาะคน ถึงแควดล้อมด้วยเหมือนกัน สภาวะอารมณ์ของผู้คนที่ต่างกันย่อมทำให้ทัศนคติที่มีต่อความงามเหล่านั้นไม่เหมือนกัน³

ความสำคัญ

มุมมองความงามของแต่ละคนไม่เหมือนกัน เกิดจากประสบการณ์และสุนทรียะที่แตกต่างกับประสบการณ์อื่นๆ ตรงที่เราจัดหาให้ตัวเอง เราเลือกเองไม่ว่าจะเป็นทางตรง หรือทางอ้อม สุนทรียภาพหรือสุนทรีย์ เป็นความรู้สึกที่บริสุทธิ์ เกิดขึ้นในห้วงเวลาหนึ่ง ลักษณะของอารมณ์ความรู้สึกเหล่านั้นเราไม่สามารถใช้ภาษาใดๆ มาแทนความรู้สึกจริงๆ ของเราซึ่งอาจได้ความหมายไม่เท่าเรารู้สึกจริงๆ

1. พอใจ (interested)
2. ไม่พอใจ (disinterested)
3. เพลิดเพลินใจ (pleasure)
4. ทุกข์ใจ (unpleasuse)
5. กินใจ (empathy)

อารมณ์ความรู้สึกดังกล่าวจะพาให้เกิดการลืมตัว (Attention span) และเปลือใจ (psychical distaned) ลักษณะทั้งหมดนี้เรียกว่า สุนทรีย์หรือสุนทรียะ ที่ว่าสุนทรียภาพเป็นความรู้สึกของการรับรู้ที่บริสุทธิ์ในห้วงเวลานั้น นักปรัชญาชื่อ เอมมานูเอล คานท์ (Immanuel Kant) ชาวเยอรมันที่กล่าวว่า “บางครั้งเรามีความรู้สึก มีความสุข เพื่อความสุขเท่านั้น” แปลความหมายได้ว่าความรู้สึกพอใจในอารมณ์ใดไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จอห์น ฮอสเปอร์ (John Hospers) ที่ว่า “สุนทรียภาพเป็นลักษณะของประสบการณ์ที่ไม่หวังผลในการปฏิบัติ” นั่นก็หมายความว่า เมื่อเรามีความสุนทรีย์กับดอกกุหลาบ เพราะเราเห็นความงามของมัน ดอกกุหลาบที่เบ่งบานอยู่กับต้นทำให้เราพอใจ เพลิดเพลินมีความสุข ถ้าเราเด็ดดอกไม้ไปขาย แสงว่าเราไม่ได้มีสุนทรียภาพเพราะเราชอบดอกไม้เพียงเพื่อจะขายเอาเงินเท่านั้น เป็นความชอบที่ไม่บริสุทธิ์ใจเพราะผลที่ตามมาคือการทำลาย⁴

3. อารี สุทธิพันธุ์ เรื่องดิน, หน้า 50.

4. ทวีเกียรติ ไรชชงยศ, สุนทรียภาพ, www.midnight.com.

ความหมายของความงาม

การเกิดความงามก็ต้องเกิดขึ้นกับอารมณ์ที่เกิดจากความงามนั้นไปเกาะกุมจิตใจ จิตก็เกิดความพึงพอใจและเกิดเป็นความงามขึ้น เป็นสิ่งที่สร้างความพึงพอใจและความชอบให้แก่จิตใจนั่นเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสะท้อนความคิดและความรู้สึกจากจิตใจ
2. เพื่อให้มนุษย์ค้นพบการอยู่กับความเหงาอย่างมีความสุข หัดควบคุมความอ่อนโยนไม่ให้เกิดความพอดีจนขาดสติ
3. เพื่อถ่ายทอดความงาม สุนทรียแห่งความเหงาของข้าพเจ้าเพื่อให้เห็นคุณค่าของความสุขเพียงเล็กน้อย
4. ดอกย้ำความสุขที่ได้รับสุนทรียแห่งความเหงาของข้าพเจ้าให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น

ขอบเขตของโครงการ

1. ขอบของเนื้อหาผลงานของข้าพเจ้าแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวที่มีผลต่อสภาวะแวดล้อมในขณะนั้น โดยเน้นการแสดงออกในเรื่องของอารมณ์ความงามของความเหงาที่เต็มไปด้วยความสุข
2. การจัดองค์ประกอบของพื้นที่ว่าง การจัดไปสู่มิติของความรู้สึกในห้วงแห่งความเหงา โดยการถ่ายทอดพื้นที่ว่างในบรรยากาศ โทนสีที่ดูเร็นลับวังเวงแฝงไว้ด้วยความเจ็บสงบเยือกเย็น และมีการใช้เส้นสีสัญลักษณ์ และทัศนธาตุต่างๆ ให้มีความรู้สึกตามแนวคิด เป็นความงามที่เกิดจากความเหงา นำมาสร้างสรรค์ผลงานโดยผ่านลักษณะที่เรียกว่าผลงาน เซอร์เรียลลิสม์(surrealism) อย่างที่ข้าพเจ้าต้องการ

โดยการใช้รูปทรงที่มาจากธรรมชาติ เช่น ภูเขา ก้อนหิน ใบแฉกแก้ว ผลของแคแสด โดยการนำมาสร้างในรูปแบบใหม่เพื่อสร้างความรู้สึกให้สอดคล้องกับแนวความคิดของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า

3. ด้วยการใช้เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (wood cut) และ โมโนพริ้นท์ (monoprint)
4. จำนวนผลงานมีทั้งหมด 6 ชิ้น
ชิ้นที่1-6 ขนาด 60 X 80 เซนติเมตร

5. สมเกียรติ คัมภีร์, ความหมายของความงาม, www.midnight.com.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดการสร้างสรรค์

ภาพความงามในความคิดของแต่ละคนล้วนมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการรับรู้หรือเรียนรู้จากสิ่งที่มองเห็นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันทั้งนี้ยังรวมไปถึงจิตใจที่สัมผัสไม่ได้เป็นรูปธรรมที่ซ่อนตัวอยู่ในห้วงแห่งความคำนึง ความทรงจำ ซึ่งอาจเป็นความสุข ความเศร้า ความตื่นเต้น ความประทับใจแรกจากการมองเห็นดอกไม้เกิดเป็นความพึงใจจนกลายเป็นเนื้อหาความงามที่สร้างสรรค์ให้ผู้นั้นมองเห็นสิ่งที่สดใส และความพิริวบางของกลีบดอกไม้รวมถึงเกสรดอกไม้ เป็นความงดงามขึ้นภายในจิตใจ หรือคนฆ่าฆ่าแหละนี้อาจจิตใจในสีสดแดง และกลิ่นคาวเลือดจนทำให้เกิดสุนทรียะที่เกิดขึ้นในใจ

ซึ่งความเป็นสุนทรียะของข้าพเจ้าเป็นความงามของความเหงาในแง่มุมเล็กๆ สำหรับตัวข้าพเจ้าแล้ว ความรู้สึกเหงามักเข้ามาเยี่ยมเยียนอยู่บ่อยๆ ความรู้สึกที่เกิดจากความเหงาทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวและมักจะรู้สึกอ่อนไหวกับอะไรไปต่างๆ บางครั้งความเหงาทำให้ข้าพเจ้าดูเศร้า และอยากจะหนีจากอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้ไปไกลๆ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วจะหนีไปเท่าไรก็หนีไม่พ้น ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นได้กับคนทุกคนแล้วแต่คนที่จะมองความเหงาในแง่มุมแบบไหน

มุมมองของข้าพเจ้าความเหงามักเกิดขึ้นในใจของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าจะมองความเหงาเป็นเพื่อนและอยู่กับมันให้ได้ จากประสบการณ์เหล่านี้ตลอดจนการมองเห็นอารมณ์ ความเจ็บบรยากาศที่เยือกเย็น ความรู้สึกพร้อมความคิดที่เหมือนข้าพเจ้าสงบนิ่ง

อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว

ข้าพเจ้ามีความประทับใจในความงามบรรยากาศของธรรมชาติที่เกิดขึ้นมาอย่างสวยงาม ในเวลาต่างๆบรรยากาศก็เปลี่ยนเรื่อยไป จากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้ไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆที่มีภูเขา น้ำตก และทะเลซึ่งข้าพเจ้าชอบบรรยากาศต่างๆเหล่านั้น และบรรยากาศอย่างทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกเหงา ฉะนั้นการใช้ข้อมูลจริงจากธรรมชาติจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้รูปทรงและบรรยากาศที่ปรากฏอยู่ในภาพผลงานของข้าพเจ้าแสดงความชัดเจนทางความคิดและควมมีลักษณะเฉพาะตัว

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

ผลงานศิลปะของศิลปินที่มีชื่อเสียงหรือลัทธิทางศิลปะบางอย่างสามารถสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองลักษณะของความคิด ความเชื่อ รวมไปถึงความรู้สึกที่ปรากฏอยู่ในผลงาน เป็นไปในลักษณะเดียวกับความต้องการในการแสดงออกทางด้านศิลปะของข้าพเจ้า ดังนั้นรูปแบบของงานศิลปะบางอย่างจึงมีอิทธิพลอย่างมากในการกำหนดรูปแบบและลักษณะในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของข้าพเจ้าซึ่งอิทธิพลที่ได้รับดังนี้คือ

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

แอนดรูว์ ไวเอธ (Andrew Wyeth)

จิตรกรผู้มองเห็นสังขะในธรรมชาติ

“โลกที่อยู่รอบตัวเรา ดูจะเว้งร้างมากทีเดียว ถ้าหากไม่มีโลกที่อยู่ในตัวเรา”

แอนดรูว์ ไวเอธ เกิดเมื่อ ค.ศ. 1917 เป็นบุตรคนสุดท้องของครอบครัวเขา โชคดีมากที่ได้บิดาเป็นครูของเขา ทั้งนี้เพราะบิดาของเขาเป็นคนเขียนภาพประกอบหนังสือเด็กที่มีชื่อในยุคนั้น เขาได้รับการอบรมให้เป็นคนรู้จักช่างเกตให้เข้าใจปัญหาและความจริงทั้งตัวเองและสิ่งแวดล้อมเขากล่าวว่า “บิดาของผม ได้สอนให้ผมเป็นคนใคร่รู้และมองลึกลงไปในโลกของความจริง”

บิดาของเขาได้เน้นถึงความละเอียด มองลึกถึงมิติที่สาม แม่นยำทั้งรูปทรงและการสร้างงานที่เหมือนจริง นิสัยอันนี้ถ่ายทอดให้แอนดรูจนหมดสิ้น ผลงานของแอนดรูจึงละเอียดละไมเหมือนแกะออกมาจากภาพถ่าย ไม่ว่าจะเป็ภาพถ่าย นก ต้นไม้ แสงเงา เขามีความแม่นยำที่จะมองสิ่งเหล่านั้น ได้อย่างน่าทึ่ง คนที่รู้เรื่องส่วนตัวของเขาข้อมเข้าใจได้คือว่า โลกของเขามีใจเฉพาะแต่โลกศิลปะ หากแต่มีโลกอีกโลกหนึ่งที่อยู่ในตัวของเขา

แอนดรูใช้ชีวิตในมลรัฐเมน เขาสร้างงานศิลปะอย่างทุ่มเทชีวิตจิตใจ ในรัฐนี้มีหลายสิ่ง โดยเฉพาะสภาพภูมิประเทศที่มีทิวทัศน์สวยงาม ช่วยให้เขาเกิดจินตนาการ ได้อย่างมากมาย ชีวิตของแอนดรู ที่สำคัญคือ ตัวความคิดของเขาที่เข้าใจทั้งโลกของตัวเองและโลกภายนอก ที่น่ารักคือ เขาเป็นคนมองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ

ในปีค.ศ. 1960 เขาได้แสดงภาพสีน้ำมันที่ห้องสมุด วิลเลียม เจ. แฟนสเวิร์ธ พิพิธภัณฑ์ศิลปะ รัอคแลนด์ในรัฐเมน แต่กับที่อิงแลนด์แล้วเขาไม่เคยแสดงผลงานเลย

แอนดรู ดูจะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับศิลปินทั่วไป กล่าวคือการสร้างงานของเขานั้น ไม่ใช่สร้างงานตามที่ตาเห็น แต่สร้างงานตามที่ใจเห็น คือโลกภายในของตัวเอง นั่นก็คือ การเป็นศิลปินนั้นจะต้องเข้าใจโลกของตัวเองก่อน ความงามที่เห็นนั้นเป็นการแสดงออกซึ่งความงามจากใจเป็นสำคัญ ไม่ใช่จากรูปทรงภายนอกตามที่ตาเห็น ดังนั้นศิลปินจะต่างจากช่างเขียนก็คือว่า ช่างเขียนจะเขียนรูป

เท่าที่ตาเห็น เป็นความงามทางรูปทรง ศิลปินจะเขียนความงามจากใจหรือจากความรู้สึก เพียงอาศัย
รูปทรงภายนอกที่ตาเห็นนั้นเป็นสื่อในการแสดงออกเท่านั้น⁶

ผลงานของ Andrew Wyeth

Baleen, 1982

เทคนิค สีน้ำ

ขนาด 21 X 29 นิ้ว

ภาพที่ 1

6. ชะวีระชัย ภาคินฤ, ศิลปะศิลปิน, กรุงเทพฯ, 2532, หน้า 171-173.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2

ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับมาสู่ผลงาน

- ได้รับจากแนวความคิด - ที่เป็นการมองสังขรณ์ที่มีอยู่ในธรรมชาติ ทิวทัศน์ที่เป็นมุมมอง
ง่าย ๆ
- จากบรรยากาศ - เป็นบรรยากาศที่ดูเว้งว้าง สงบนิ่ง
- อารมณ์ความรู้สึก - เป็นการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกของชีวิตที่ลึกซึ้งทั้งสุข
และทุกข์
- การสร้างสรรค์ผลงาน - ได้จากการใช้จิตใจความรู้สึกของตัวเองสร้างสรรค์ผลงาน

อิทธิพลจากศิลปะเซอร์เรียลลิสต์

เซอร์เรียลลิสต์ เป็นขบวนการหรือลัทธิทางศิลปะวรรณกรรมที่แยกตัวออกมาจาก ลัทธิคาบ้
ถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการในกรุงปารีสหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ใน พ.ศ. 2467 โดยมี อองเดร เบ
รอตง กวีชาวฝรั่งเศสเป็นผู้นำกลุ่ม สมาชิกของกลุ่มมีทั้งกวีที่มีชื่อเสียงจากหลายประเทศในยุโรป
และสหรัฐอเมริกา ทำให้ขบวนการนี้เป็นที่น่าสนใจอย่างมาก โดยเฉพาะในช่วงสองทศวรรษแรก
และระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 จนกระทั่งประกาศสลายกลุ่มในพ.ศ.2512 จุดมุ่งหมายของลัทธินี้คือ
ขบถต่อขนบ กฎเกณฑ์ เหตุผล ค่านิยม ศีลธรรม จริยธรรม และหลักสุนทรียศาสตร์ที่คนส่วน
ใหญ่ยอมรับนับถือ เพื่อสร้างสรรค์วิถีชีวิตและผลงานแนวใหม่ ด้วยการแสดงออกซึ่ง “ความจริง
สูงสุด” อันได้แก่ พลังของจิตที่ถูกเก็บกด (ความฝัน จิตใต้สำนึก ฯลฯ ตามนัยของฟรอยด์) ถ้วนๆ
หรือผสมกับโลกภายนอกในทุกรูปแบบ อย่างเสรี ฉับพลัน โดยปลอดจากการควบคุมใดๆทั้งสิ้น
ทั้งอุดมการณ์ เทคนิค กลวิธีที่มีพลังดึงดูดสูง ประกอบกับการแพร่กระจายกลุ่มผู้สนใจไปในนานา
ประเทศ ทำให้ขบวนการนี้มีอิทธิพลอย่างกว้างขวางต่อวงการศิลปะวรรณกรรมโดยทั่วไป

ผลงานศิลปะเซอร์เรียลลิสต์

ชื่อผลงาน melancholia โดย D.Henry

ชื่อผลงาน the human condition โดย D.Henry

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

“เคยรู้สึกไหม ว่าหนาวทั้งที่เดินอยู่ใต้แสงอุ่นของดวงอาทิตย์ เคยรู้สึกไหม ว่าว่างโหวง หายใจไม่คล่อง ทั้งที่อากาศยามเช้าก็แสนดี แล้ว เคยรู้สึกไหม ว่าอยู่คนเดียวทั้งที่รอบข้างมีผู้คนมากมาย”

“ทั้ง ๆ ที่คุณอยู่ท่ามกลางคนหมู่มากแต่คุณรู้สึกเหงา นั่นอาจเป็นเพราะคุณคิดว่าไม่มีใครอยู่ข้าง ๆ คุณ ในเวลานั้น คุณอยู่ตัวคนเดียวนั่นแหละ ความเหงา ความวุ่นวาย จะมาเยือน ในทางกลับกันคุณลองคิดถึง คนที่รักคุณ คนที่ห่วงใยคุณตลอดเวลาอาจเป็นพ่อแม่ หรือคนรักของคุณก็ได้ มันจะทำให้คุณรู้สึก อบอุ่นมากเลยทีเดียว”⁷

จากบทนิยามข้างต้นนั้น เป็นแรงบันดาลใจจุดประกายความรู้สึกของข้าพเจ้าว่า ในความเหงา ของข้าพเจ้านั้นแม้ว่าตัวข้าพเจ้าจะรู้สึกว้าเหว แต่ข้าพเจ้าก็สามารถมีความสุขได้ด้วยสิ่งยึดเหนี่ยวที่ดู เหมือนจะเป็นสิ่งเล็กน้อยสำหรับผู้อื่น แต่มันสามารถสร้างความรู้สึกสุขในความเหงาของข้าพเจ้าได้ เป็นอย่างดี นั่นก็คือ ดินแวนแก้ว ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเพื่อนในยามเหงาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงนำมัน มาเป็นแรงบันดาลใจร่วมกับบรรยากาศที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดให้รู้สึกถึงสภาวะการแห่งใดเดี๋ยวละ ว้าเหว สูการพัฒนาสร้างเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

7. นก, ปัญญาแก้ปัญหา, www.idoidea.com.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินงานเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานในชุดศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าเริ่มจากประสบการณ์โดยตรงที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสกับความเหงา ซึ่งคนทุกคนก็เคยมีช่วงเวลาแห่งความเหงานั้นมาแล้ว ความเหงาทำให้คนรู้สึกโดดเดี่ยว อ่างว้าง บางครั้งความรู้สึกเหล่านี้ไม่ได้มาทำร้ายอะไรเราเลย แต่กลับทำให้เรามีเวลาคิดถึงอะไรอีกมากมายและอย่างน้อยก็ทำให้เราได้สัมผัสถึงความรู้สึกของตัวเองที่ไม่ได้อยู่คนเดียวบนโลกนี้

สำหรับข้าพเจ้าแล้วอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้นในใจของข้าพเจ้าบ่อยๆจนข้าพเจ้ามองเห็นอารมณ์ความรู้สึกต่างๆและบรรยากาศของความเหงาเป็นความสวยงาม ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอสภาวะทางอารมณ์ความรู้สึกของความเหงา แม้ว่าอารมณ์มันจะดูเศร้าแต่มันก็แฝงไปด้วยความสุข ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากให้ทุกคนที่มีความรู้สึกเหงา คนที่กำลังเฝ้ามองความเหงาเป็นสิ่งที่สวยงามและเป็นคนที่เหงาเป็น

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานมีอยู่ 3 ขั้นตอนคือ

1. การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล
2. การสร้างภาพร่าง
3. การสร้างผลงานจริง

1.การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

ข้าพเจ้าได้เก็บข้อมูลต่างๆ อาทิเช่น ข้อมูลจากบทความทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับความงามสุนทรียศาสตร์ คำนิยาม จากหนังสือ และภาพถ่าย landscape ที่มีบรรยากาศของความเหงาที่สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้า หลังจากได้ค้นคว้าข้อมูลต่างๆเสร็จสมบูรณ์แล้ว ข้าพเจ้าจึงได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาสร้างเป็นภาพร่าง เน้นเนื้อหาเรื่องราวในแต่ละชุด แล้วจึงนำกระบวนการสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงตามกรรมวิธีโดยผ่านการสร้างภาพพิมพ์ไม้ (wood cut) และภาพพิมพ์โมนอปรินท์ (monoprint)

ภาพของต้นแวนแก้ว

ภาพที่ 5 ตัวอย่างภาพบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกถึงความเหงา 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

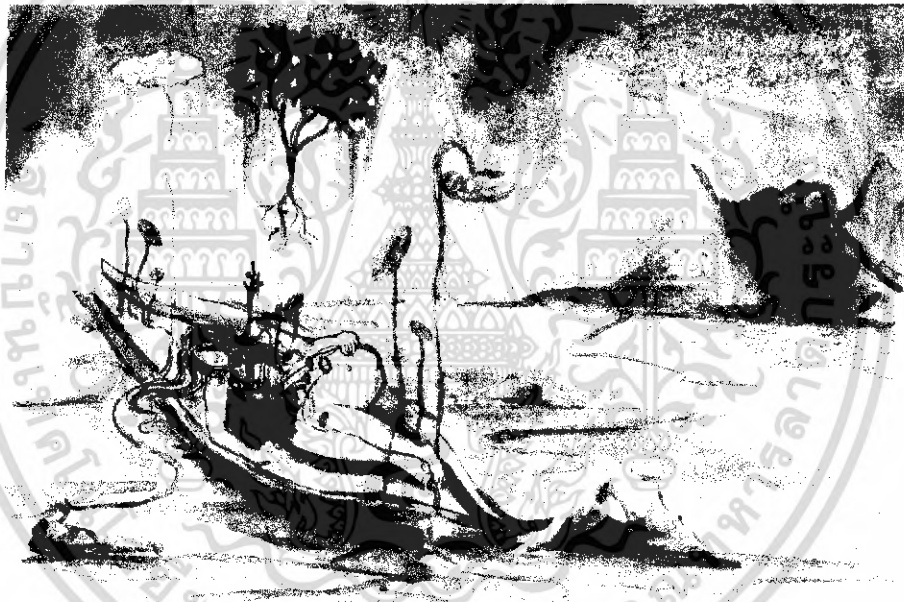
ตัวอย่างภาพบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกถึงความเหงา 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง ชุดที่ 1

จากตัวอย่างภาพบรรยากาศและลักษณะของดินแวนแก้วนำไปสู่การสร้างภาพร่าง ในผลงานภาพร่างทุกชิ้นจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทุกมุมมอง รวมถึงลักษณะท่าทางการจัดองค์ประกอบให้แตกต่างกัน แต่อารมณ์ของงานยังเหมือนเดิม จากนั้นจึงขยายภาพร่างลงบนแม่พิมพ์ไม้ wood cut และขบวนการต่างๆที่กล่าวมาในเบื้องต้น จากนั้นก็ดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะที่สมบูรณ์เป็นขั้นตอนการทำต้นแบบ (sketch) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ถ่ายทอดความคิดที่ได้รับแรงบันดาลใจสู่การถ่ายทอดให้เป็นรูปแบบผลงานที่เป็นต้นแบบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชุดได้แก่

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง ชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างจีนที่ 2

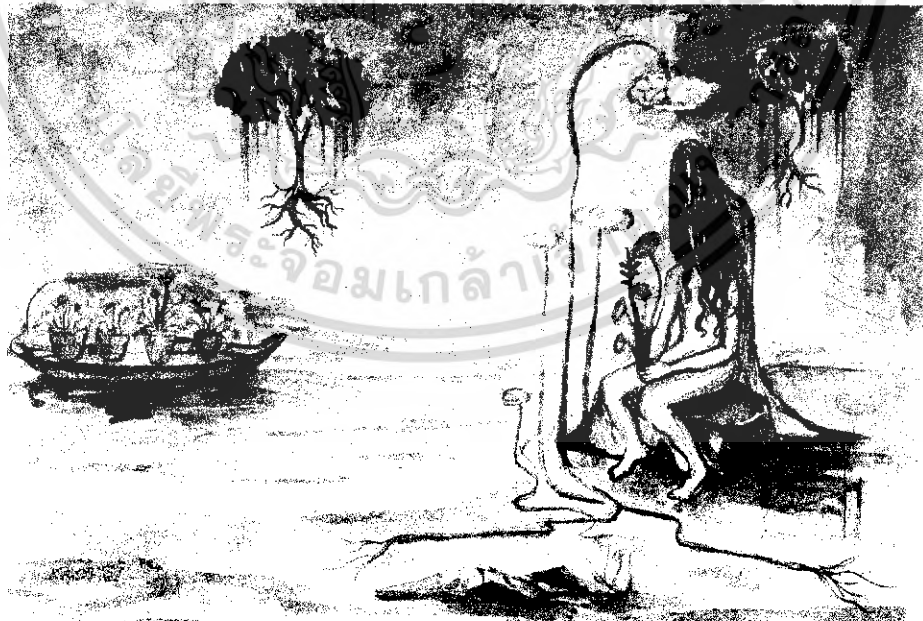

ภาพร่างจีนที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างจีนที่ 4

ภาพร่างจีนที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ในภาพร่างชุดที่ 1 นั้นมีจำนวน 5 ชิ้น โดยแต่ละชิ้นจะแสดงออกถึงความรู้สึกถึงความงามของความเหงา บรรยากาศของภาพที่วังเวงหม่นหมอง โดดเดี่ยวและแปลกแยก แสดงทัศนียภาพที่เกินจริงให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ใน โลกแห่งความฝัน เป็นการสร้างสรรค์ตามแนวความคิดที่ได้จากความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้า

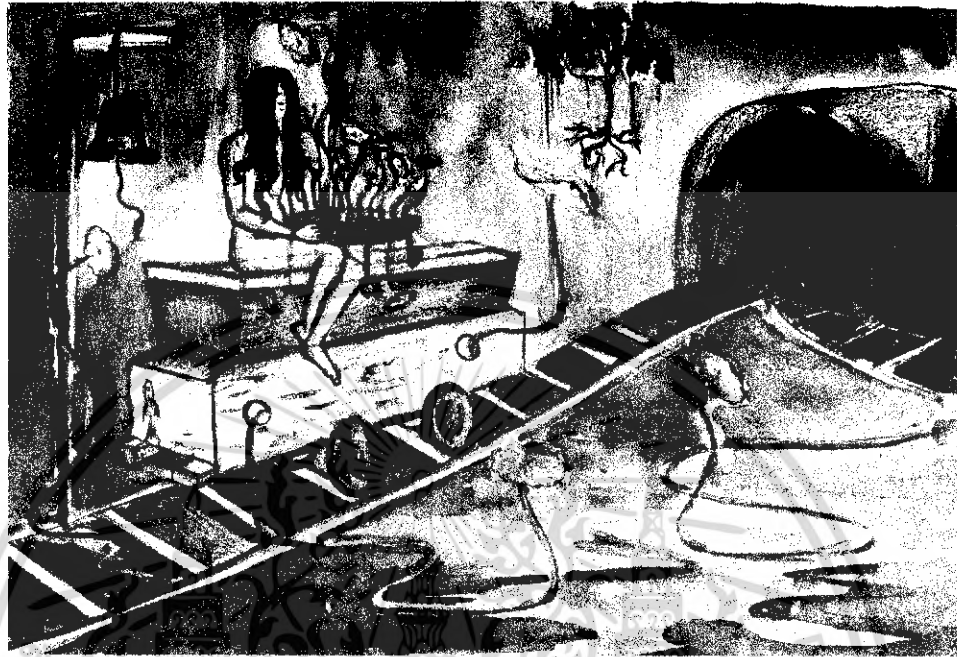
ภาพร่างที่นำมาขยายเป็นผลงานจริงคือชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 3 เนื่องจากผลงานที่ข้าพเจ้าเลือกมานั้นมีองค์ประกอบที่แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกสามารถอธิบายเนื้อหาสาระรวมถึงความหมายของผลงานได้มากกว่าชิ้นอื่นๆ

71533

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างจีนที่ 5

ภาพร่างจีนที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวน 6 ชิ้น โดยการพัฒนาจากภาพร่างชุดที่ 1 มีการปรับเปลี่ยนทัศนียภาพให้แตกต่างกันในแต่ละภาพเพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำกัน อีกทั้งยังเพิ่มพื้นที่ว่างในภาพร่าง มีผลทำให้ผลงานแสดงความรู้สึกและอารมณ์ที่แตกต่างกันได้อย่างชัดเจน ในการใช้สีในส่วนของบรรยากาศก็เพื่อนำให้ความรู้สึกของความเหงาที่มีความสุขปรากฏชัดเจนภายในภาพ และมีการปรับเปลี่ยนรูปทรงตัวคนไม่ให้เหมือนจริง การเพิ่มคันแวนแก้วให้มีมากกว่าชุดที่ 1 เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิด

ภาพร่างที่นำมาขยายเป็นผลงานจริง คือภาพร่าง ชั้นที่ 4 และชั้นที่ 6 เนื่องจากมีองค์ประกอบที่ดูแปลกรวมทั้งยังให้อารมณ์ความรู้สึกที่ลึกซึ้งและสะท้อนอารมณ์ที่โดดเด่น อ่างล้างแต่ในความอ่างล้างยังมีความสุขที่อยู่รอบตัว และข้าพเจ้าก็มีความสุขที่ได้อยู่กับสภาวะนั้น เกิดเป็นความสุนทรีย์ของอารมณ์แห่งจิตใจ

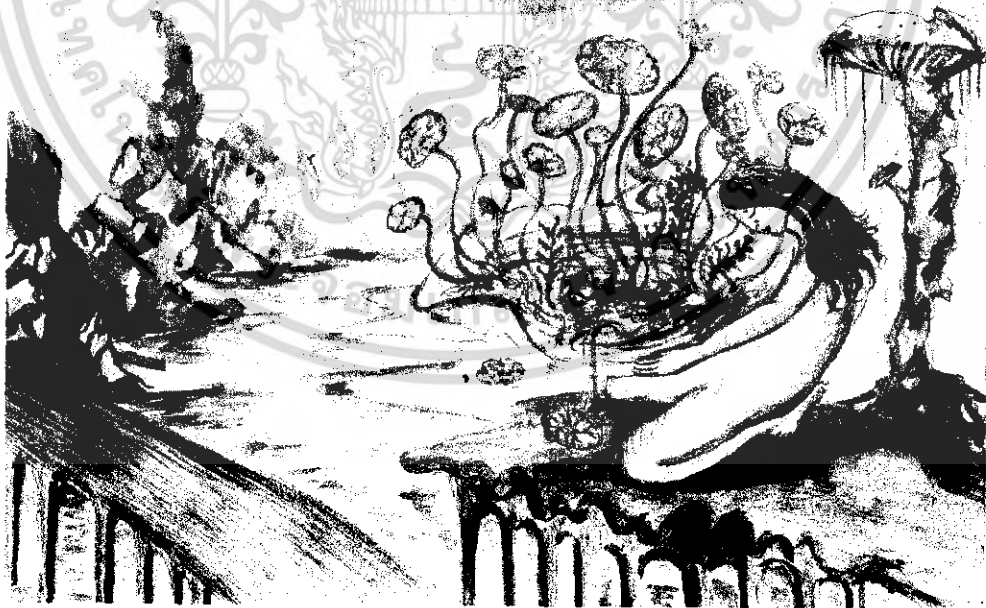

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพร่างจีนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3 มีจำนวน 4 ชิ้น โดยการพัฒนาจากภาพร่างชุดที่ 2 มีการปรับเปลี่ยน และเพิ่มเติมรายละเอียด อีกทั้งยังตัดรูปทรงบางส่วนออกไป เป็นเพื่อจัดองค์ประกอบการสร้างมิติและบรรยากาศที่เว้งว้าง ไร้ขอบเขต ดูคลุมเครือ สับสน เหมือนอยู่ในโลกแห่งความฝันไม่มีเวลาและสถานที่ที่แน่นอน รูปทรงคนแสดงอารมณ์ที่โศกเศร้าอ้างว้าง รอบๆตัวมีเว่นแก้วรายล้อมอยู่ท่ามกลางบรรยากาศที่หม่นเศร้า

ภาพร่างที่นำมาขยายเป็นผลงานจริง คือภาพร่างชิ้นที่ 3 และชิ้นที่ 4 เนื่องจากมีรายละเอียด รวมถึงมีการสร้างทัศนธาตุต่างๆที่ดูเด่นกว่าชิ้นอื่นๆ บรรยากาศดูมีมิติลึก มีระยะ ไร้ขอบเขตถึงขั้นถึงจริงเพื่อเน้นความสุนทรีย์แห่งความเหงามากยิ่งขึ้น

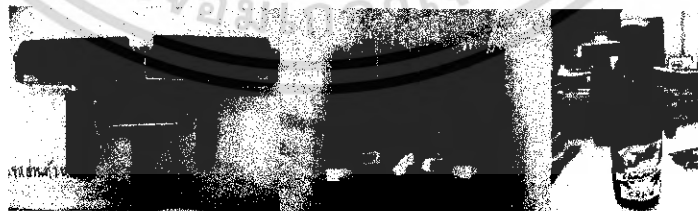
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เทคนิคเป็นส่วนประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างผลงานให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับรูปแบบและเนื้อหามากที่สุด บวกกับจินตนาการเฉพาะตัว นำไปผสมผสานกับความเข้าใจในขบวนการสร้างสรรค์ขึ้นด้วยเทคนิคแม่พิมพ์แกะไม้ (wood cut) และภาพพิมพ์โมโนพริ้นท์ (monoprint)

อุปกรณ์การปฏิบัติงาน ภาพพิมพ์ แกะไม้ (wood cut)

1. แผ่นแม่พิมพ์แกะไม้ - แผ่นกระดานไม้อัด ขนาด 60X80 cm
2. เครื่องมือในการแกะไม้ wood cut
3. เครื่องเจือสี
4. แปรงทองเหลืองสำหรับทำความสะอาดไม้
5. มีดตัดเตอร์
6. เลื่อยฉลุ
7. กระดาษลอกลาย
8. กระดาษคาร์บอน
9. กระดาษสำหรับพิมพ์ ฟาบริโน fabriano
10. กระดาษพรูฟ
11. หมึกพิมพ์
12. ลูกกลิ้ง
13. เกียงผสมสี
14. น้ำมันสน
15. ผ้าสักหลาดสำหรับรองพิมพ์
16. แท่นสำหรับพิมพ์

ตัวอย่างอุปกรณ์บางชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมวิธีการสร้างแม่พิมพ์ ภาพพิมพ์แกะไม้ (wood cut)

แม่พิมพ์มีความสำคัญอย่างมากในการสร้างสรรค์ศิลปะภาพพิมพ์ เนื่องจากแม่พิมพ์ที่ดี และสมบูรณ์จะส่งผลให้ผลงานเป็นไปตามต้องการ ทั้งรูปแบบและเนื้อหาตลอดจนถึงแนวความคิดที่ชัดเจน กระบวนการสร้างแม่พิมพ์สามารถแยกแยะเป็นขั้นตอนเพื่อให้เห็นโครงสร้างและรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างต้นแบบลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ร่างขยายต้นแบบลงบนกระดาษไขเพื่อลอกลงบนไม้ การพิมพ์สีหลายสีอาจใช้วิธีร่างแบบพิมพ์ออกเป็นชั้นๆ

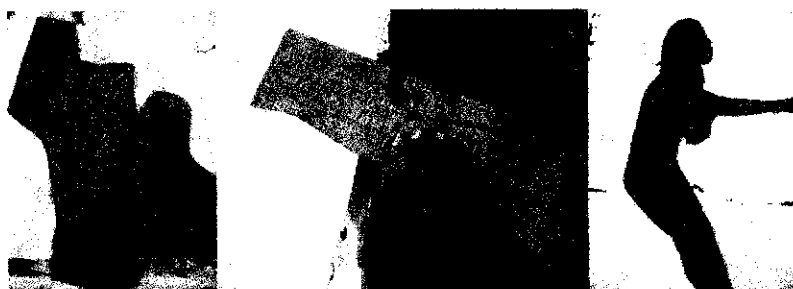
2. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์ เมื่อได้แผ่นไม้ซึ่งร่างขยายแบบเรียบร้อยแล้ว ใช้อุปกรณ์แกะไม้ แกะส่วนต่างๆที่ไม่ต้องการออก ถ้ารูปทรงบางส่วนสามารถใช้เลื่อยลวดตัดแยกไว้ั้นมาจัดรวมกัน และพิมพ์ครั้งเดียว หรือถ้าจะพิมพ์ทับซ้อนก็แยกแต่ละสี

3. ขั้นตอนการสร้างพื้นผิว การขูดขีดที่แตกต่างกันของเหล็กแหลมและเครื่องมือแกะไม้ทำให้เกิดพื้นผิวต่างๆกันออกไป ร่องรอยของการแกะด้วยสิ่งต่างๆและทิศทางของลายไม้สามารถสร้างพื้นผิวที่มีความน่าสนใจเช่นกัน และการใช้เครื่องเจ็ไฟฟ้าขัดที่พื้นผิวไม้ทำให้เกิดลายของไม้ชัดเจนมากขึ้น การเลือกชนิดของไม้ก็มีส่วนสำคัญ ควรเลือกไม้ที่ไม่แข็งมาก นอกจากนี้ควรมีหินลับมีดไว้ใช้ด้วย การลับเครื่องมือต้องใช้ความประณีตมาก ข้อสำคัญคือ ต้องพยายามรักษารอยเสี้ยวของเครื่องมือให้แนบกับหินลับอยู่ตลอดเวลา และลับหินที่มีความละเอียดที่สุดเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อให้ความสม่ำเสมอและคมจริงๆ หินลับต้องมีความนุ่มละเอียด ถ้าได้หินลับของญี่ปุ่นจะดีมาก ซึ่งจะช่วยให้ได้ความคมที่ประณีตยิ่งขึ้น

ลอกลายบนกระดาษไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการเลื่อยฉลุ

ขั้นตอนการแกะไม้

การทดลองปฏิกิริยาของสีระหว่างน้ำมันสนและทินเนอร์

ขั้นตอนการผสมและกลิ้งเนื้อสีลงบนเพลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์การปฏิบัติงานโมนอพริ้นท์ (monoprint)

1. กระดาษอาร์ตด้าน
2. กระดาษคาร์บอน
3. พู่กันจีนขนาดต่างๆ
4. หมึกพิมพ์
5. ถ้วยสำหรับใส่สี
6. น้ำมันทินเนอร์
7. น้ำมันสน
8. กระดาษพรูฟ
9. มีดคัตเตอร์

กรรมวิธีการสร้างโมนอพริ้นท์ (monoprint)

1. ขั้นตอนการร่างต้นแบบลงบนแม่พิมพ์ ใช้กระดาษคาร์บอนลอกลงบนกระดาษอาร์ตมัน
ร่างแบบส่วนแยกส่วนที่ต้องการตามต้องการ
2. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์ เมื่อร่างแบบแยกส่วนแล้ว ใช้คัตเตอร์ตัดตามแบบที่ต้องการ
3. ขั้นตอนการผสมสี เตรียมตัวผสมสีไว้ ใช้ทินเนอร์ น้ำมันสน ผสมกับหมึกพิมพ์ใน
อัตราส่วน 10:1 โดยใช้ทินเนอร์กับน้ำมันสน 10 ส่วน ผสมกับหมึกพิมพ์ 1 ส่วน
4. ทดสอบการหยดสีลงบนกระดาษ ใช้พู่กันจีนหยดลงบนสีที่ผสมไว้แล้วหยดลงบน
กระดาษ ทดสอบดูว่าการตกผลึกของสีที่ทำปฏิกิริยาระหว่างทินเนอร์กับน้ำมันสน ถ้าผสมน้ำมันสน
เยอะไปสีก็จะแห้งช้า และถ้าทินเนอร์เยอะไปก็จะแห้งเร็ว ควรจะผสมให้มีความพอดี ซึ่งการผสมสี
มีความสำคัญต้องทดสอบก่อนทุกครั้งที่จะนำไปพิมพ์

การพิมพ์ทดสอบ

ในผลงานของข้าพเจ้า การพิมพ์ทดสอบมีขึ้นเพื่อทดสอบภาพของผลงานให้ตรงตาม
เจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ แต่หากภาพผลงานไม่สมบูรณ์ซึ่งไม่ตรงตามความต้องการ ให้เพิ่มน้ำหนักร้อยส่วนที่
ต้องการตามความเหมาะสม จึงเข้าสู่ขบวนการในการพิมพ์ภาพผลงานจริง

ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

การพิมพ์ผลงานของข้าพเจ้าประกอบด้วยภาพพิมพ์แกะไม้ และโมโนพริ้นท์ มาผสมเข้าด้วยกันทำให้มีความกลมกลืนกันทางเทคนิคทั้ง 2 เข้าด้วยกันอย่างลงตัว ซึ่งในขั้นตอนสามารถแยกได้ดังนี้

1. ขั้นตอนการพิมพ์โมโนพริ้นท์ ทำกระดาษสำหรับพิมพ์ผลงานซึ่งข้าพเจ้าใช้กระดาษฟาบีโนไปวางทับลงบนแท่นพิมพ์ที่รองด้วยกระดาษบรูฟ วัดขนาดของงาน ตัดกระดาษแข็งขอบของงาน จะได้ขอบงานที่สะอาด นำแบบที่ตัดไว้เตรียมพร้อมกับสีที่ผสมไว้แล้ว ใช้ฟู่กันจุ่มสีหยดลงไปในกระดาษที่เป็นแบบทิ้งไว้ประมาณ 5 นาที แล้วนำไปพิมพ์บนกระดาษที่เตรียมไว้ ขั้นตอนการหยดสีลงบนงานต้องทำให้เร็ว เพราะสีจะแห้งเร็วมาก เพราะฉะนั้นต้องเตรียมปรับแท่นพิมพ์วางกระดาษไว้ให้พร้อมทุกอย่างก่อน ซึ่งมีความสำคัญมากสำหรับเทคนิคนี้ เพราะว่าจะพิมพ์ให้ได้ภาพอย่างนั้นอีกครั้งหนึ่งไม่ได้

2. ขั้นตอนการพิมพ์แม่พิมพ์แกะไม้ เมื่อได้แม่พิมพ์ที่สมบูรณ์แล้ว นำมาล้างหมึกพิมพ์ที่ผสมไว้ โดยนำลูกกลิ้งหมึกลงบนแม่พิมพ์ให้สม่ำเสมอ หลังจากนั้นนำไปพิมพ์ลงบนกระดาษที่เตรียมไว้ซึ่งผ่านการพิมพ์โมโนพริ้นท์มาแล้วในขั้นตอนแรกเรียบร้อยแล้ว จึงถือว่าเป็นอันสมบูรณ์เสร็จสิ้นกระบวนการ

และการปรับแรงกดของแท่นพิมพ์พอประมาณ แม่พิมพ์แกะไม้ไม่ต้องใช้แรงกดมาก หมึกพิมพ์ก็สามารถติดกระดาษได้ ทำให้น้ำหนักของสีออกมาพอดีไม่ตัน

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าแสดงถึงความเหงาที่เต็มไปด้วยความสุข โดยเน้นการแสดงออกในเรื่องของอารมณ์และความรู้สึกส่วนตัว ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนประกอบต่างๆ อาทิเช่น เรื่องราวเนื้อหา รวมไปถึงรูปแบบและการสร้างสรรค์ผลงาน หรือการจัดระเบียบ การผสานของทัศนธาตุที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหา ก่อให้เกิดผลสำเร็จอันเป็นเอกภาพภายในผลงาน

รูปแบบการแสดงออกของข้าพเจ้าสื่อผ่านผลงานของศิลปะแบบ เซอร์เรียลลิสม์ โดยรูปทรงที่ปรากฏในผลงาน ข้าพเจ้าได้สร้างขึ้นใหม่ ซึ่งเป็นรูปทรงธรรมชาติ เช่น ก้อนหิน ภูเขา ต้นไม้ คน เป็นการใช้รูปแบบที่ดูเรียบง่าย

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุหลักในการสื่อความหมายของผลงานชุดนี้คือ เส้น(line) สี(color) รูปทรง(form) ที่ว่าง(space) และการแทนความหมายบนตัวงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจในทัศนธาตุที่แบ่งส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

รูปทรง (form)

รูปทรงอินทรีย์รูป (organic form) ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงดังกล่าวนี้เป็นส่วนประกอบของการสร้างภาพผลงาน ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงที่ได้จากคน ต้นไม้ ก้อนหิน ใบแว่นแก้ว นำมาประกอบกันขึ้นมาใหม่ โดยยังคงลักษณะเดิมให้มีความสำคัญของรูปทรงคงไว้ดังเดิม แต่ลดทอนในส่วนจางรายละเอียดลง

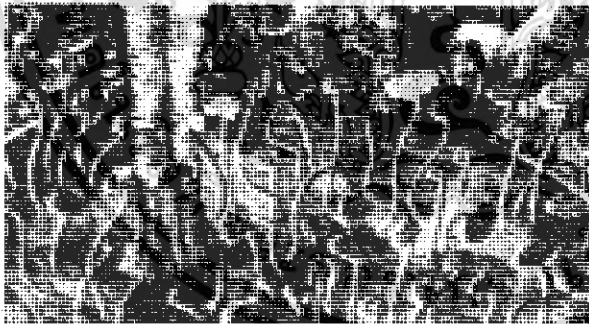
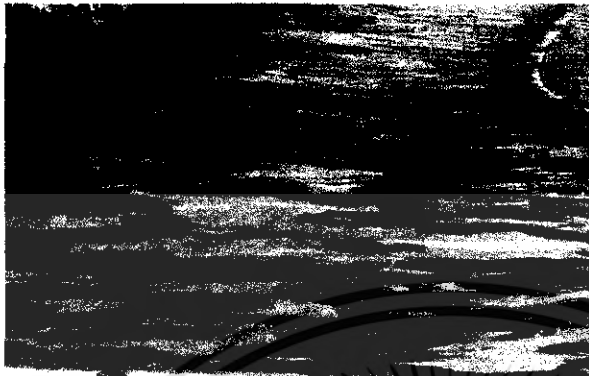
รูปทรงอิสระ (free form) เป็นรูปทรงที่ให้ความรู้สึกถึงอิสระ แสดงให้เห็นถึงความอ่อนนุ่ม คล้ายกับกำลังมีชีวิตอยู่ รูปทรงของรูปทรงอิสระนี้ได้กระจายอยู่ทั่วไปในผลงานของข้าพเจ้า นอกจากนี้รูปทรงดังกล่าวมีขึ้นเพื่อลดความเป็นจริงของรูปทรงอินทรีย์รูป และสร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นภายในงาน

รูปทรงคน แสดงถึงตัวแทนที่แสดงออกถึงตัวตน

รูปทรงแว่นแก้ว แสดงถึงความชุ่มชื้น ความสมบูรณ์

รูปทรงภูเขา แสดงถึงความเข้มแข็ง ความนิ่งของความรู้สึก

เส้น (line)

เส้นถูกนำมาใช้บริเวณที่ว่างเพื่อช่วยเน้นให้เห็นถึงความรู้สึก และยังสามารถช่วยให้ผลงานดูมีระยะ นอกจากนี้ข้าพเจ้าได้ใช้เส้นเพื่อกำหนดขอบเขตของรูปทรง และแสดงรายละเอียดซึ่งช่วยลดความแข็งกระด้างของรูปทรง ประกอบกับทิศทางของเส้นลายไม้ การไหลของสีที่ผสมผสานกันกับเส้นของพื้นผิวของไม้ที่เกิดจากการแกะ ขูด ขีด ทำให้เกิดเป็นเส้นที่แตกต่างกัน ประกอบกับเส้นใยของผ้าขาวบางที่ใช้รองพิมพ์กับ ไม้สักก็จะได้ลักษณะของเส้นที่เป็นตาข่ายมีความละเอียด ซึ่งข้าพเจ้านำมารวมกันกับเส้นดั่งที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ผลงานดูนุ่มและกลมกลืนกันมากขึ้นระหว่างเส้นที่มีความแข็ง และเส้นที่มีความอ่อนนุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

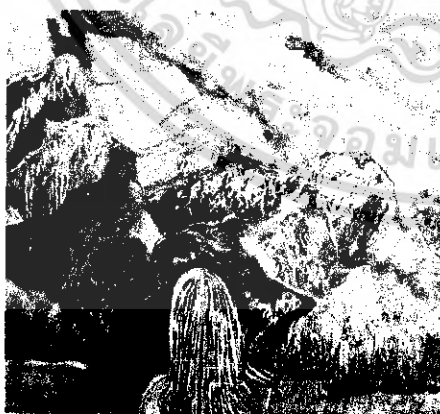
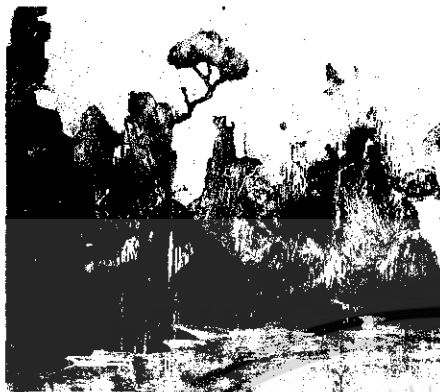
สี (color)

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าจะใช้สีในลักษณะของ โทนสีที่เป็นธรรมชาติ สีของบรรยากาศที่ ดูเบาสบายมีลักษณะคล้ายกับสีน้ำ การใช้ สีที่ผสมกับสีขาวทำให้สีดูอ่อนลงจากสี เดิม การผสมสีหลายสีเข้าด้วยกันทำให้สี ลดความจัดตง ข้าพเจ้าต้องการให้สี บรรยากาศที่ให้ความรู้สึกถึงความเหงา และ สีของต้นไม้รวมถึงใบแวนแก้วที่มีสีเขียวสดแสดงถึงความรู้สึกที่ดูสดชื่นที่มีความสุข ซึ่งอยู่ภายในบรรยากาศของสีที่ดู เหงา ข้าพเจ้าได้สร้างบรรยากาศของสีตามจินตนาการ กิ่งฝืน กิ่งจริง ซึ่งสีมีความสำคัญต่อผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้า จำเป็นอย่างมาก โดยข้าพเจ้าจะสร้างสีของบรรยากาศให้ดูเศร้าหมองเพื่อสร้างความรู้สึกที่แท้จริงซึ่งปรากฏอยู่ในตัวของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

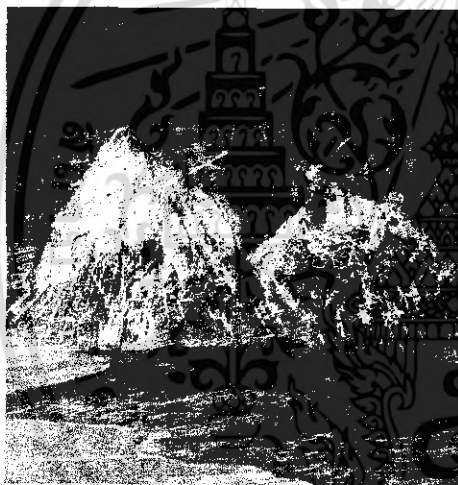
น้ำหนัก (volume)

ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าจะไม่เน้นการสร้างน้ำหนักที่แตกต่างกันมากมาย ทั้งน้ำหนักในส่วนที่เป็นแสงและเงา ส่วนที่เป็นแสงก็จะมี ความเข้มของสีที่น้อยกว่าส่วนที่เป็นเงามีการใช้ น้ำหนักที่อ่อนเชื่อมโยงกับน้ำหนักเข้ม เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่กลมกลืนกันอีกทั้งมี การกระจายน้ำหนักด้วยจังหวะและลำดับ ความเข้มของน้ำหนักที่ปรากฏอยู่ในแต่ละ พื้นผิว มีส่วนทำให้ภาพผลงานเกิดมิติ สร้าง ความรู้สึกที่ลึก และทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ของรายละเอียดภายในภาพได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ยังรวมไปถึงรวม ไปถึงการสร้างน้ำหนัก ที่เข้มให้ปรากฏอยู่ในรูปทรงต่างๆ เพื่อให้ รูปทรงกลายเป็นจุดเด่นและมีความน่าสนใจ มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (texture)

พื้นผิวในงานชุดนี้ มีทั้งผิวที่อ่อนนุ่มที่เกิดจากการตกผลึกของสีด้วยเทคนิคโมโนพริ้นท์ ซึ่งใช้สีที่ทำปฏิกิริยากับน้ำมันสนและทินเนอร์ มีการสร้างพื้นผิวแข็งกระด้างด้วยแม่พิมพ์แกะไม้ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การขูด ขีด คัด หรือ ตอกเครื่องมือต่างๆ ลงบนไม้ก็จะได้ร่องรอยที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ยังมีการสร้างพื้นผิวของผ้าเพื่อเป็นตัวเชื่อมวางรองพื้นกันกับพื้นผิวไม้จะได้พื้นผิวที่รวมกันแล้วดูละเอียดนุ่มขึ้น สีที่ตกผลึกซึ่งเกิดจากการทับซ้อนกันของพื้นผิวที่หลากหลาย ทำให้เกิดความกลมกลืนและลดความแข็งกระด้างของเทคนิค wood cut ลงได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีความสอดคล้องกับรูปแบบและแนวความคิดในการสร้างผลงานของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ว่าง (space)

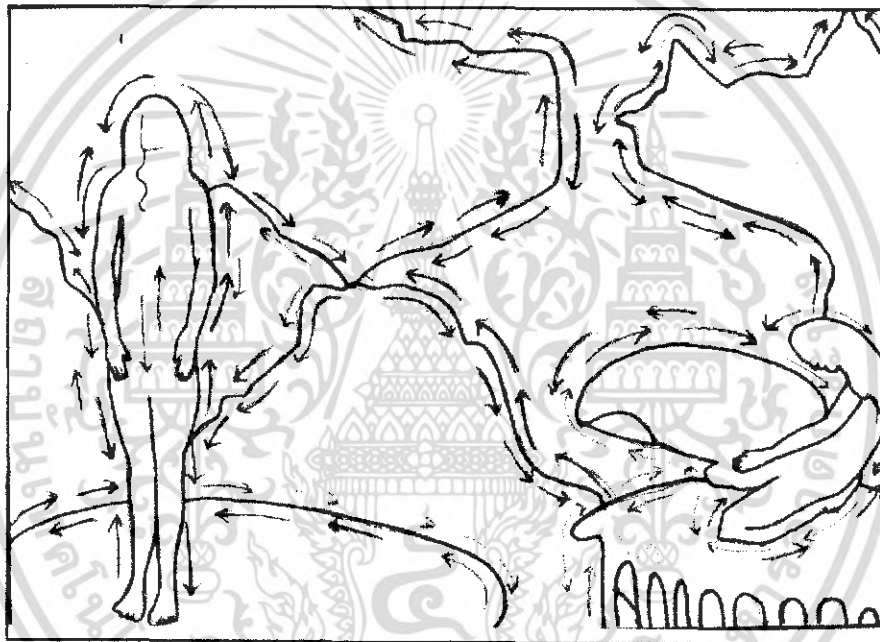

พื้นที่ว่างในผลงานชุดนี้มีเพื่อแสดงความรู้สึกใกล้ไกล พื้นที่ว่างมีความสำคัญทำให้งานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าสร้างพื้นที่ว่างให้กระจายอยู่โดยรอบของรูปทรง การปล่อยพื้นที่ว่างไว้โดยรอบรูปทรงนั้นยังช่วยให้รูปทรงเด่นขึ้น และให้ความรู้สึกที่โล่งสบายไม่อึดอัด ซึ่งพื้นที่ว่างในงานของข้าพเจ้าจะเป็นบรรยากาศและการใช้สีที่เว้งว่างไร้ขอบเขต ไม่มีเวลาและสถานที่ที่แน่นอนเพื่อสร้างให้สอดคล้องกับแนวความคิดให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

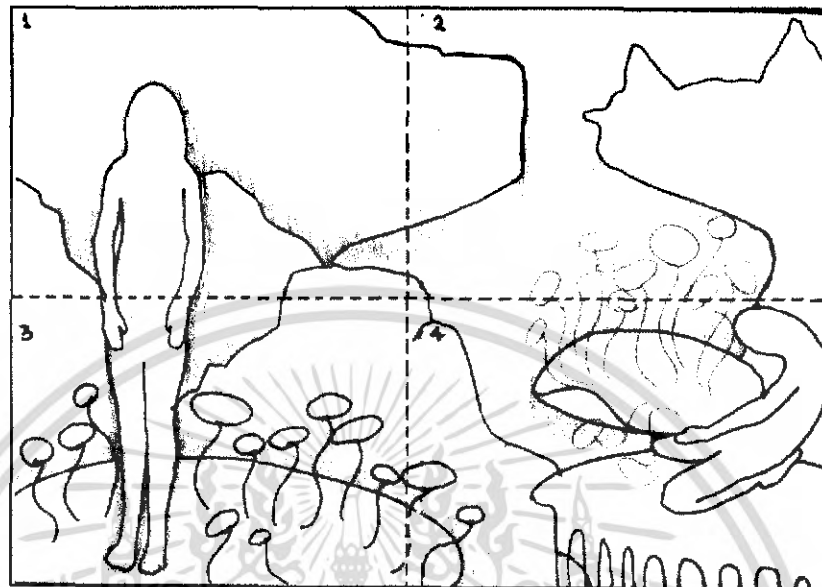
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลปะ

การสร้างงานศิลปะ คือ การนำทัศนะธาตุต่างๆมาประกอบกันให้งานนั้นมีความเป็นเอกภาพ มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการแสดงออก ประกอบด้วย ความกลมกลืน ความขัดแย้ง ความสมดุล ความเป็นเด่น ความเคลื่อนไหว การจำกัดที่เหมาะสมกับรูปแบบและเนื้อหา เพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ดูสมบูรณ์ ดังนั้นการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าจึงมีองค์ประกอบที่สามารถแยกแยะกันออกได้ดังนี้

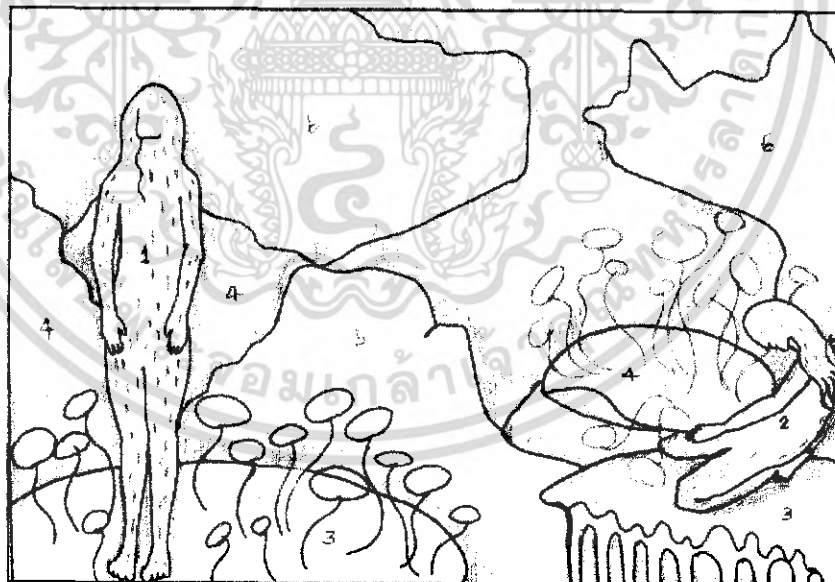

ภาพประกอบที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในผลงานของข้าพเจ้ามีดังต่อไปนี้

1. ความกลมกลืนในน้ำหนักที่ไม่แตกต่างกันมาก น้ำหนักอ่อนไล่ไปหาน้ำหนักเข้ม การใช้ น้ำหนักเพื่อให้มีระยะใกล้ไกล

2. ความกลมกลืนของสี เป็นการใช้สีที่อยู่ในโทนเดียวกัน การผสมสีขาวเข้ากับสีแท้เพื่อให้ ได้สีที่ลดความสดลงกว่าสีเดิม และการผสมสีคู่ตรงข้าม ทำให้สีดูหม่นลง ไม่มีความจัดจ้านของสี ซึ่ง สีจะถูกกระจายไปในส่วนต่างๆของภาพในปริมาณที่เหมาะสม

3. กลมกลืนในพื้นที่ผิว พื้นที่ผิวในผลงานของข้าพเจ้ามีหลากหลาย เช่นพื้นที่ผิวที่อ่อนนุ่มเกิดจาก การไหลและตกผลึกของสี , พื้นที่ผิวของไม้จะเป็นพื้นที่ผิวที่ต่างกัน , พื้นที่ผิวผ้าขาวบางจะดูละเอียด เป็น การนำเอาพื้นที่ผิวทั้ง 3 แบบมารวมเข้าด้วยกันจึงทำให้ผลงานของข้าพเจ้ามีความกลมกลืนกันมาก ยิ่งขึ้น

2. ความหลากหลาย (Varoetu)

รูปทรงเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างความหลากหลายให้เกิดขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยประกอบด้วยรูปทรงคนที่มีลักษณะท่าทางที่แตกต่างกันในแต่ละอิริยาบถ ซึ่งในรูปทรงก็มีความ หลากหลายกันไปหลายขนาด อย่างเช่น รูปทรงของภูเขา ก้อนหิน ต้นไม้ ใบแฉกแก้ว ทำให้งานมี ความเป็นเอกภาพ ความหลากหลายยังปรากฏอยู่ในส่วนของการใช้พื้นที่ผิวที่แตกต่างกัน รวมถึง ปรากฏอยู่ในการใช้สีที่มีมากกว่า 3 สีขึ้นไปทำให้เกิดความหลากหลายของสีต่างๆ ที่รวมอยู่ด้วยกัน นอกจากนี้บรรยากาศในแต่ละภาพก็เปลี่ยน ไปตามอารมณ์และความรู้สึกเป็นความหลากหลายที่ ประกอบกันอยู่ในภาพผลงานของข้าพเจ้า

3. ดุลยภาพ (Balance) (ภาพประกอบที่ 2)

ความสมดุลมีสองประเภท ประเภทที่ 1 แบบสมมาตร (symmetry) ประเภทที่ 2 แบบ อสมมาตร (Asymmetry หรือ Dynamic Equilibrium หรือ Informal Balance หรือ Active Balance) ซึ่งผลงานของข้าพเจ้าชุดนี้ถูกสร้างขึ้นแบบ อสมมาตร ข้าพเจ้าจะใช้รูปทรงคน ต้นไม้ ภูเขาที่มีขนาดแตกต่างกันไปในพื้นที่ต่างๆของผลงาน และการใช้รูปทรงที่มีความสำคัญเหมือนกัน จัดวางในจุดที่ถ่วงดุลกัน โดยสำรวจจากเส้นแกนกลาง ทั้งนี้เพื่อสร้างผลงานให้เกิดมีเอกภาพอย่างลง ด้วตามความต้องการของข้าพเจ้า

4. สัดส่วน (Proportion) (ภาพประกอบที่ 1)

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงคนที่ไม่เน้นถึงสัดส่วนตามความเป็นจริง รูปทรงที่นำมาใช้สร้างสรรค์เกิดจากการคลี่คลายสัดส่วนของรูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกันทำให้เกิดความหลากหลายในขนาดของรูปทรงนั้นๆ เป็นการใช้สัดส่วนที่มีทั้งขนาดใหญ่และเล็กแตกต่างกัน ทำให้ผลงานที่ถูกสร้างมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

5. ความเป็นเด่น (Dminace) (ภาพประกอบที่ 3)

ความเป็นเด่นปรากฏอยู่ในรูปทรงหมายเลข 1 สร้างขึ้นโดยเป็นตัวแทนของข้าพเจ้า รายล้อมอยู่กับรูปทรงก้อนหิน และแวนแกว่าวซึ่งมีส่วนเน้นให้รูปทรงเกิดความน่าสนใจและชัดเจน ในส่วนของรูปทรงหมายเลข 2 เป็นเด่นรองลงมาจากรูปทรงหมายเลข 1 เพราะมีขนาดเล็กลง

ความเป็นรอง (Subordiantion) (ภาพประกอบที่ 3)

ความเป็นรอง มีส่วนช่วยให้รูปทรงหลักและรูปทรงที่เด่นมีความชัดเจนในความหมายมากยิ่งขึ้น มีการเชื่อมต่อระหว่างรูปทรงที่เด่นและรูปทรงที่เป็นรอง เพื่อให้ภาพผลงานสมบูรณ์ตามความคิดและความต้องการรูปทรงที่เป็นรองได้ ปรากฏอยู่ในรูปทรงหมายเลข 3,4,5 และ 6

6. ความเคลื่อนไหว (Movement) (ภาพประกอบที่ 1)

พลังความเคลื่อนไหวนั้นเกิดจากที่ว่างกับรูปทรง เมื่อมีรูปทรงปรากฏอยู่ในที่ว่างก็จะเกิดพลังความเคลื่อนไหว เป็นการตอบโต้ระหว่างพื้นที่ว่างและรูปทรง การเคลื่อนไหวของรูปทรงอีกรูปทรงหนึ่ง เคลื่อนที่ไปตามทิศทางของเส้น ลายไม้และทิศทางของรูปทรงหลักที่ปรากฏอยู่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลงานเกิดอารมณ์ เกิดสุนทรีย์ภาพที่น่าสนใจขึ้นมา

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้มีการดำเนินการพัฒนารูปแบบเปลี่ยนแปลงปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดและอารมณ์ความรู้สึกของผลงาน ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวความรู้สึกส่วนตัวที่เกิดขึ้นจากความเหงา ซึ่งในมุมมองที่เกี่ยวข้องกับความเหงาของข้าพเจ้านั้น และในความเหงาของคนหลายคนย่อมแตกต่างกันออกไป ในมุมมองความเหงาของข้าพเจ้าแล้ว อารมณ์ความรู้สึกของความเหงานั้นเกิดขึ้นได้กับคนทุกคน ทุกที่ทุกเวลาซึ่งเป็นเรื่องปกติในธรรมชาติและในความเหงานั้นมันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยว เศร้าใจ จึงทำให้ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอในแง่มุมที่กลับกัน เป็นการมองในแง่มุมที่สวยงาม ภายในอารมณ์ความรู้สึกที่เหงาเศร้าแต่กลับแฝงไปด้วยความสุขกับสิ่งรอบๆตัว การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าจึงใช้รูปทรงที่ได้จากธรรมชาติ ทศนิยมภาพบรรยากาศที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นมาในแบบเฉพาะตัวเอง

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคและวิธีการทางด้านภาพพิมพ์ไม้ (wood cut) และภาพพิมพ์โมโนพริ้นท์ (monoprint) ซึ่งได้เสนอผลงานขั้นตอนและวิธีการในการสร้างสรรค์ ตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลการสร้างภาพร่าง การสร้างแม่พิมพ์ รวมถึงวิธีการพิมพ์ภาพผลงานและการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะนำมาใช้เพื่อความสมบูรณ์ตามหลักความมีเอกภาพในผลงาน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ข้าพเจ้าได้ประสบปัญหาในช่วงแรกจากการขาดข้อมูลทำให้แนวความคิดและภาพร่างออกมาไม่ชัดเจน ต้องประสบปัญหาต่างๆในการพิมพ์ผลงาน และในผลงานของข้าพเจ้าจึงต้องใช้เทคนิคภาพพิมพ์ไม้ (wood cut) และภาพพิมพ์โมโนพริ้นท์ (monoprint) ทั้ง 2 อย่างมารวมกันเพื่อทำให้เกิดความกลมกลืนระหว่างทั้ง 2 เทคนิค ในการพิมพ์ภาพพิมพ์ไม้นั้นต้องเลือกเนื้อไม้ที่ไม่แข็งมากและมีลายที่สวยงามและการตัดไม้ต้องให้เท่ากันทุกๆแผ่น ถ้าไม่เท่ากันก็อาจจะทำให้ภาพนั้นเลือนไม่ตรงกัน การชุคยัดก็มีส่วนสำคัญอย่างหนึ่ง ต้องทำให้มีพื้นผิวที่หลากหลายซึ่งกว่าจะได้ผลงานต้องประสบปัญหาต่างๆมากมาย นอกจากนี้ยังมีที่ไม่ได้กล่าวถึงอีกจำนวนหนึ่ง เพราะวิธีการทำภาพพิมพ์นั้นมันมีขั้นตอนที่ละเอียดและจุกจิก ซึ่งต้องทดลองทำและใช้ประสบการณ์ต่างๆเหล่านั้นมาแก้ไขด้วยตนเอง

ข้าพเจ้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แนวความคิดกระบวนการสร้างสรรค์ ปัญหาและข้อเสนอแนะจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในแนวทางเดียวกับข้าพเจ้า

บรรณานุกรม

ทวีชัย ภาตินธุ. ศิลปะศิลป์. กรุงเทพฯ, 2532.

ทวีเกียรติ ไชยงยศ. สุนทรียภาพ. www.midnight.com.

นก. ปรัชญาการแก้ปัญหา. www.idoidai.com.

สดชื่น ชัยประสาน. จิตรกรรมวรรณกรรมแนวเซอร์เรียลลิสม์. กรุงเทพฯ: บ้านสุทธาการพิมพ์, 2539.

สมเกียรติ คั้งมโน. ความหมายของความงาม. www.midnight.com.

สุพัชฌาย์. หนังสือของความรักฉบับเหงาๆ. กรุงเทพฯ: โยโหม, 2548.

อารี สุทธิพันธุ์. ประสมการณ์สุนทรีย. กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์, 2533.

www.google.com.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

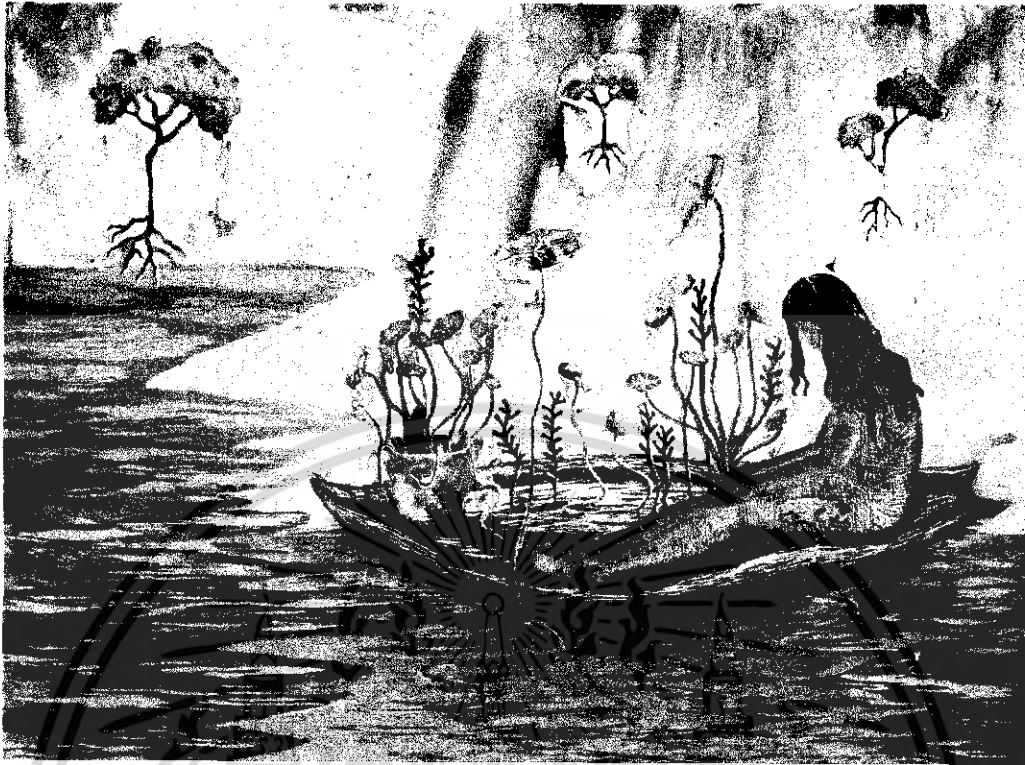
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน   สุนทรีแห่งความเหงา
 เทคนิค   woodcut monoprint
 ขนาด   60 X 80 เซนติเมตร
 ปี พ.ศ. ที่ทำ   2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน	สุนทรียแห่งความเหงา
เทคนิค	woodcut monoprint
ขนาด	60 X 80 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. ที่ทำ	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

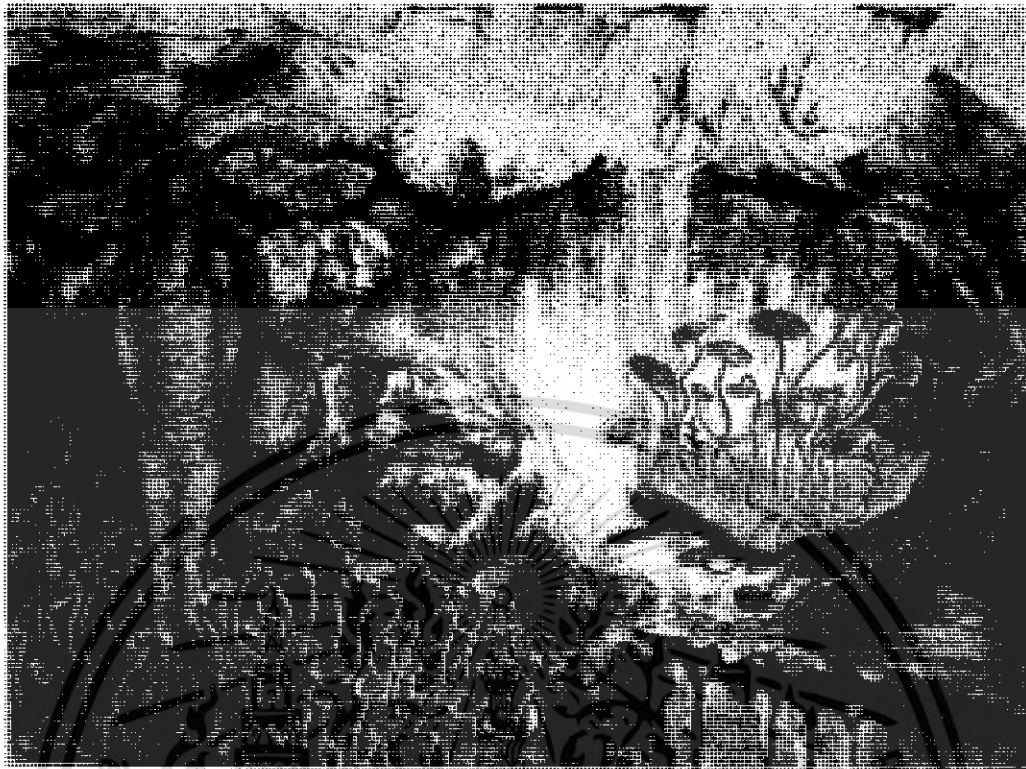
ชื่อผลงาน	สุนทรีแห่งความเหงา
เทคนิค	woodcut monoprint
ขนาด	60 X 80 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. ที่ทำ	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน	สุนทรีแห่งความเหงา
เทคนิค	woodcut monoprint
ขนาด	60 X 80 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. ที่ทำ	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน	สุนทรียแห่งความเหงา
เทคนิค	woodcut monoprint
ขนาด	60 X 80 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. ที่ทำ	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน	สุนทรียแห่งความเหงา
เทคนิค	woodcut monoprint
ขนาด	60 X 80 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. ที่ทำ	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาว สำลี สายกระสุน
 เกิด 13 เมษายน 2523
 ที่อยู่ 123 หมู่ 21 ต.ชุมพลบุรี อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ 32190
 เบอร์โทร 06-8032258
 e-mail cut-cut.98@hotmail.com

การศึกษา

- โรงเรียนบ้านตึกชุม
- วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติ

- 2544 รางวัลที่ 3 ประเภทภาพพิมพ์ของนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์
- รางวัลที่ 3 ประเภทเซรามิกของนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์

ประวัติการแสดงผล

- 2543 ร่วมแสดงศิลปกรรมด้านก๊วยแอดส์ วิทยาลัยช่างศิลป์
- 2548 ร่วมแสดงศิลปกรรมนำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต ของบริษัทโตชิบาไทยแลนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้